

ПАНОПЛИ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΘΗΝΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησία » 14.

Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ἐν γένει ἑτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυσ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτὰ 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ θάνατος τοῦ περιδόξου ἥρωος Κανάρη, ὁ σύμπασαν τὴν Ἑλλάδα βυθίσας εἰς βαρὺ πένθος, συνεκίνησεν ὡς εἰ-
κὸς πάσαν Ἑλληνικὴν καρδίαν. Διὰ τοῦτο ἕκαστος Ἕλληνα
φιλοτιμεῖται ἵνα ἐκδηλώσῃ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγά-
πην αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀείμνηστον ἄνδρα. Ἐν τούτων τῶν
εὐγενῶν τῆς Πατρίδος τέκνων, μὴ ἔχον ἄλλο τι νὰ προσ-
φέρῃ εἰς μνήμην τοῦ Ὑπάλαιου ἥρωος, συνέθετο τὸ ἐπὶ
μέλλον ποιῆμα, ὅπερ ὡς ἄξιον ἀναγνώσεως καταχωρίζο-
μεν ἐν ταῖς στήλαις τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος.

Ο ΧΟΡΟΣ

ΤΩΝ ΗΡΩΪΚΩΝ ΠΡΟΜΑΧΩΝ

ΥΠΟΔΕΧΟΜΕΝΟΣ ΕΝ ΟΥΡΑΝΟΙΣ ΤΟΝ ΣΥΝΑΘΑΝΤΗΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΚΑΝΑΡΗΝ.

Πόθεν οἱ κλαυθμοί, οἱ γόαι, οἱ ὀλοφυρμοὶ οἱ τόσοι ;
Τὶ σημαίνουναι ; τί ἄρα ; πρὸς τί οὗτοι ἀφορῶσι ;
Μὴ κατέκλυσαν καὶ πάλιν τὴν ἐπίγειον Πατρίδα
Συμφοραὶ δειναί ; μὴ πάλιν ὀλεθρίαν καταγίδα
Ἐπεκρέμασεν ἡ μοῖρα εἰς τοὺς ἡμετέρους γόνους
Καθιῶσα φρούδους πάντας τόσοις μόχθοις, τόσοις πό-
[νους ;

Μή τι ἐκ τῆς Βουλγαρίας
ᾠρμησε καὶ ἐπὶ τούτους τις ὀρδὴ πανωλεθρίας ;

Ἀλλὰ, σιωπᾶτε, ὄχι, εἰς τὰ ἄνω ἀναβαίνει
 Σύμμικτός τις ἁρμονία, ἥτις ἄλλο τι ἐμφαίνει.
 Διασχίζει τοὺς αἰθέρας συνεχὴς τις ψαλμοῦ διά
 Μεθ' ἱερωῶν καὶ θρήνων ἐν τελείᾳ συναυλίᾳ.
 Ἴδε ἐκεῖ κάτω, κάτω, ὁ Γρηγόριος ὁ πέμπτος
 Προαρχόμενος τοῦ λόγου λέγει πάνυ εὐπροσδέκτως,
 Βλέπω ἑκτακτον κηδεῖαν
 Ἀγομένην εἰς Ἀθήνας, τὴν μητρόπολιν τὴν θεῖαν.

Διακρίνω στρατηλάτας, ἅπαντ' ὁ Ὑψηλάντης,
Ἱππους, πυροβόλα, ξίφη ἀπαστράπτοντα, ὡσάν τις
Μέγας ἐν τῷ κόσμῳ ὄλῳ νῦν κηδεύεται στρατάρχης
Προπεμπόμενος ἐνθέρμως ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης.
Βλέπω λέγει ὁ Τρικούπης, Δηλιγιάννης καὶ Ζαΐμης
Τοὺς υἱοὺς ἡμῶν κρατοῦντας μετὰ ψυχικῆς ἐδῶνης
Τοῦ φερέτρου τὰς ταινίας
Κραταίου ἔως προμάχου τῆς θεᾶς ἐλευθερίας.

Ἰδοὺ βλέπω νῦν τὸ πρῶτον τὰς Ἰουστερεῖς Ἀθήνας
Μέλαινα ἡμφισμενέας πέπλον, τὰς κλεινὰς ἐκείνας,
Ἐλαβε τὸν λόγον λέγων ὁ ἀοιδιμος ὁ Ὅθων,
Ὅ μὴδέν τι ἄλλο ἔχων ἢ τὸν τῆς Ἑλλάδος πόθον.
Μὴ ἐπέκλωσεν ἡ τύχη πάλιν συμφορὰν βαρεῖαν
Εἰς τὴν τάλαιναν Ἑλλάδα, λέγει, καὶ ἀπελπισίαν ;
Ἡ κηδεία ὄντως αὕτη
Εἶναι μόνον βασιλέως ποθεινοῦ πανυπερτάτη !

"Οχι, "Οχι, λέγ' ὁ Βάλλης ἔ ὁ Ρούφος ἔ Καλλέργης"
 Ἰδοὺ ὅπισθεν ἀμέσως τοῦ φερέτρου τοῦ δὲν λέγεις
 "Ἐπεταὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ ὁ Γεώργιος ὁ νέος
 Συμπενθὼν μετὰ συμπάντων λαμπρὸς ὡς υἱὸς Ηὐλῆως·
 τὸν γνωρίζομεν, ὦ φίλοι, ἰδοὺ θέτει ἐκ μυρσίνης
 Στέφανον καὶ δάφνης δόξης ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τῆς κλένης
 Ἐχὼν καὶ τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ
 Κουμουνοῦδου, Δελιγεωργίην, Ζιμβρακάκην τοὺς πι-
 [στούς τοῦ

"Ὁν προπέμπει εἰς τὸν τάφον ὡς φιλόστοργος οἰκεῖος
 σύμπασα ἀνεξαίρετως ἢ Ἑλλὰς κατηφειστέρα ;
 Ἀνεδόησε συνάμα ἡ χορεία ἡ φιλότατη.
 Τίς ἑλλείπει ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν πάντων τῶν γαρόντων ;
 Τίς ἀδάμαστος τὴν φύσιν ὑπερβαίνων τῶν λεόντων ;
 Μέχρι τοῦδε καρτερήσας
 ὑπεστήριξε τὰ τέκνα εἰς πᾶν βῆμα ὁδηγήσας ;

Ἄ σιγάτε! ὁ Μικρούλης ἀνακράζει, βλέπω ναύτας
ἀνὰ κάτω κινουμένους καὶ παντοσθενεῖς ναυδάτας.
Ἀχροᾶσθε! μποῦμ . . . μποῦμ . . . μποῦμ . . . μποῦμ . . . ἔκ τε
διασχίζει τὸν αἰθέρα καὶ τὰς αὔρας τοῦ Πειραιῶς, Φαλλήρου
καὶ ἐξ Ἀθηνῶν συνάμα, ὡς ἀντήχουν σερμαλέως
τὰ πλευρά Ἀσίας, Σάμου, ὅτε πάντες θαρραλέως
ἔμαχόμεθα, τὴν πίστιν
ἀνακτῶντες καὶ πατρίδα καὶ λατρεύοντες τὸν Κτίστην.

Εἶναι ναύτης, εἶναι ναύτης, βεβαιῶ τοῦτο, ὦ φίλοι.
Εἶναι στολοκαύστης ναύτης ἀνεκράυγασαν τὰ χεῖλη
Ἀπειροπληθῶν προμάχων ἀνεκράυγασε τὸ στόμα
Παπανικολῆ, Τομπάζη, Ἀποστόλη καὶ τὸ σῶμα
τῶν λοιπῶν θαλασσομάχων τῆς ἡρωικῆς θαλάσσης.
Ἰδοὺ τέλος προσεγγίζει χαρῶς καὶ μετὰ πάσης
ψυχικῆς ὁλως γαλήνης
Ὅτι θέλει ἀπολαύσει τῆς διηγεοῦς εἰρήνης.

Ἄ! τί βλέπομεν; φωνοῦσιν, εἶναι ἀληθές ἡ πλάνη;
 Ἐφυγε καὶ οὗτος τέλος καὶ ἐνταῦθα ἐπεφάνη!;
 Εἶν' ὁ ἀδελφός, ὁ ἥρωας, ὁ συναθλητὴς Κανάρης!
 Ἐφυγεν ἐκ τῶν υἱῶν μας ὁ προστάτης τῶν ὁ Ἄρης;
 Σπεύσωμεν λοιπὸν τοῦ φίλου εἰς συνάντησιν βοῶσιν,
 Ἐτεροὶ δὲ, τόπον, τόπον, ἐν χαρᾷ ἀναβοῶσιν,
 Καὶ ἐν ἀνοικταῖς ἀγκάλας
 Περιπτύσσονται τὸν φίλον τὸν ἐν συμφορᾷς μεγάλαις.

᾿Ωδε, ἀδελφὲ καὶ φίλε, λέγει ὁ Κολοκοτρώνης,
 Πρόσελθε, παρακαλῶ σε, τὴν ψυχὴν μου βαλσαμώνεις.
 ᾿Ωδε, ὁ Μαυρομικάλης, κάθισον, φίλε, ἐνταῦθα,
 Ὅθεν πᾶς τις νὰ ἀκούῃ δύναται, ἂν μετὰ ταῦτα
 Λιηρούμενος τὸν βίον μιᾶς γενεᾶς θελήσῃς
 Εἰς ἡμᾶς τῶν τέκνων πάντων τὴν ζωὴν νὰ παραστήσῃς.
 Εἶσαι ἕως τελευταῖος
 Προερχόμενος ἐκείθεν συναγωνιστὴς γενναῖος.

Ἄλλὰ πρῶτον, πῶς ἀπῆλθες ἐκ τῶν ἡμετέρων γόνων
 Καὶ ἐπῆνεγκες εἰς τοὺς τόσους τιναγμὸν καὶ κλόνον,
 Ἐνῷ ἔστασθ' ὡς στῦλος ἐν τῷ μέσῳ πορφυρίτης,
 Ὑπεστήριζες δὲ τοὺς ὡς ἀκάματος γρανίτης;
 Πῶς, ὦ φίλε, τοὺς ἀφῆκας, ἐνῷ ὁ πυρπολικὸς σου,
 Τοὺς ἐφώτιζε θερμαίνων καὶ περίπυστος δαυλὸς σου,
 Εἰς τὰ στέρνα ὑπεικαίων
 Λάβαν ἀρετῶν μεγάλων, σωτηρίων καὶ γενναίων;

Μετὰ σιωπὴν βαθεῖαν ἀρχεται ὁ γέρων ναύτης
 Συνοψίζων τὰς αἰτίας ἀποδράσεως τοιαύτης.
 Πάντες, ἀδελφοὶ καὶ φίλοι, ἔστημεν ὡς στυλοβάται
 Ὑπαναίροντες τὴν στέγην τῆς Πατρίδος, ὡς ὄρατε.
 Ἄλλ' ἀπέμεινεν εἰς στῦλος τέλος ἐκσεσθαιμένος,
 Ἐστηρίχθη δ' ἐπὶ τούτου ὁ λαὸς βεβαρημένος,
 Καὶ κατέπεσεν ὁ στῦλος
 Ἐκ τοῦ χρόνου, ὡς πᾶν δένδρον εἰς τοῦ ποταμοῦ τὸ χεῖλος
 Οἱ υἱοὶ ἡμῶν, ὦ φίλοι, ἔχουσι πολλὴν παιδείαν,
 Ἰκανότητα καὶ τόλμην, ἀλλὰ ἄκραν φιλαρχίαν.
 Τοῖς συνέστησα ἀγάπην, αὐταπάρνησιν πολλάκις,
 Τοῖς παρέστησα τὸ κράτος τῶν τοιούτων ἀπειράκις,
 Καὶ δὴ νῦν, ὅτε μυκᾶται θύελλα καὶ καταιγίζει,
 Ὅτε πάλιν τῆς Πατρίδος κρίσις σοβαρὰ ἐγγίζει,
 Τῆς Ἀνατολῆς ὁ ἄρχων
 Ὅτε θὰ κριθῇ ἡ θέλει μείνει πάντοτε ἐξάρχων.

Μακρὰν πᾶσα διαμάχη, μακρὰν θόρυβος ἐρίδων,
 Εἶπον ταῦτα εἶναι τάφος, εἶναι θάνατος ἐλπίδων.
 Μιμηθῆτε τοὺς πατέρας, ἔλεγον καὶ διαλάλουν,
 Οἷτινες ἐχθροὺς, προδότας τῆς Πατρίδος ἀπεκάλουν,
 Ὅταν αὕτη δυστυχῶσα μάλιστα, ὡς θεῖον λῦτρον
 Ἐξεδέχετο, ἀπῆλτε τὴν ὁμόνοιαν ὡς φίλτρον
 Πρὸς αὐτὴν τε καὶ καθῆκον
 Κελευόμενον ἐντόνως καὶ εἰς Ἑλλήνας προσῆκον.

Μὲ ἐτίμησαν δ' ἐσχάτως πάλιν μὲ πρωθυπουργίαν,
 Ὡς τιμώντες τοὺς ἀγῶνας πάντοτε καὶ τὴν θυσίαν
 Τῶν ἀγωνιστῶν πατέρων τῶν προμάχων τῆς Πατρίδος,
 Ὅπως θέσωμεν τὰς βάσεις προσεχὺς χρηστῆς ἐλπίδος.
 Οἱ τιμώντες τοὺς προμάχους ἔχουσι μέλλον ὥραϊον,
 Ἀποφέρουσι ἀφεύκτως καρπὸν ἄπειρον, γενναῖον.
 Τοὺς πύλόγησα, ἀπῆλθον,
 Οὕτως θέλων ὁ Πλάστης, καὶ ἐνταῦθα ἐπανῆλθον.

Ὁρθωθῶμεν ἔθεν, φίλοι, ὡς προσπέσωμεν τῷ Πλάτῳ
 Δεηθῶμεν τῷ Σωτῆρι καὶ τῶν δυναστῶν δυνάστη

Νὰ κρατῶνῃ, νὰ φωτίζῃ τὰ ἀγαπητὰ μας τέκνα,
 Εἶπε, καὶ ἔκλιναν τὸ γόνυ, Ἄπαντουργέ, Ἀριστοτέχνα,
 Κράζοντες, φώτισον ταῦτα, οἰκτεῖρον ταύτην τὴν χώραν,
 Ἥτις τὰ μυστήριά σου ἀπεκάλυψε, τὰ δῶρα
 Μεταδώσασα τοῖς πᾶσι

Τῆς ἀπείρου Σου σοφίας ἐν τῇ οἰκουμένη πάσῃ!
 Ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 9 Σεπτεμβρίου, 1877.

Δημοτελὲς μνημόσυνον ἐν Τήνῳ.

Ἐξακολουθοῦσι πεμπόμενα συλλυπητήρια τηλεγραφήματα καὶ ἐπιστολαὶ παραμυθητικαὶ πρὸς τὴν ἀξιότιμον χήραν τοῦ Ναυάρχου Κανάρη, οὐ μόνον ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπωτάτων Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν. Ἐπρώτευσεν μάλιστα κατὰ τὴν φιλοτιμίαν τούτων ὁ Δῆμος Τήνου ψηφισάμενος τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην ὅπως τελέσῃ δημοτελὲς μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἐνδόξου προμάχου τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ Ναῷ τῆς Εὐαγγελιστρίας κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν. Καὶ τὰ μὲν περὶ τούτου ἐγγράφα δημοσιεύονται κατωτέρω, ἡ δὲ τελετὴ ὑπῆρξεν ὅλως ἔκτακτος καὶ μεγαλοπρεπῆς. Ὁ σεβασμὸς ὃν ἐμπνέει ὁ Ἱερὸς Ναός, ἐνῷ ἐτελέσθη τὸ μνημόσυνον, συνδυαζόμενος μὲ τὴν ἐκπληξίν ἣν ἐπαφῆκε τῷ κοινῷ ὁ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ διὰ τῶν ἐαυτοῦ κατορθωμάτων ἀποθανατισθέντος ἥρωος ἀπεικόνιζον ἐν σύμπλεγμα συνόδου τῶν ἐπιγείων πρὸς τὰ Οὐράνια. Ἡ πένθιμος κωδωνοκρουσίᾳ ἀφ' ἑτέρου, τὸ μεσιστίον τῶν σημαιῶν καὶ αἱ πρὸ τῶν πυλῶνων τοῦ Ναοῦ ἀνηρτημένα μελαναὶ σημαῖαι ἀλγεῖναι διήγειρον συναισθήματα τῷ ὄρῳ καὶ, σιγῶντα, ἐξεδήλουν ὅτι διὰ μεγίστην ἀληθῶς ἀπώλειαν πενθοῦσιν οἱ ἄλλοι καὶ αἱ Ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος. Κλῆρος ἐνδεδυμένος σπολὰς εὐπρεπεῖς καὶ βαρυτίμους, καὶ μουσικοὶ ἐναρμόνιον ᾄδοντες τὴν τοῦ μνημοσύνου ἀκολουθίαν, προσκάλουν τὰ δάκρυα τῶν παρισταμένων. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ τρόφιμος τοῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης σπουδαστὴς κ. Λαμπάκης, Τήνιος τὴν πατρίδα, ἀναβαίνει τὸν ἀμβώνα ἵνα ἐξυμνήσῃ τὰς ἀρετὰς καὶ τὸ κλέος τοῦ ἐνδόξου ἀνδρός. «Οὗτοι ἐν ἄρμασι (προσιμάζεται) καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.» Τὸ θέμα ἦτο λαμπρὸν, ἀνεπτύχθη προσηκόντως καὶ ὑπερέβη τὰς προσδοκίας τοῦ ἀκροατηρίου ὁ ρήτωρ, ἀποσκοποῦντος εἰς τὴν ἐξ ὀλίγου πρόσταξιν καὶ εἰς τὴν ἑλλειψιν μέσων πρὸς ἀνεύρεσιν ὕλης. Καὶ τοὶ δὲ ἀπὸ στήθους ἐλάλει ὁ νεοσύλλεκτος οὗτος ἑραστής τῆς ἐσω σοφίας, οὐχ ἥττον ἐπήρκεσε εἰς τὴν κατακόσμησιν τῆς ἐπισήμου τελετῆς προσηκόντως. Καὶ ταῦτα μὲν, αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι γενόμενοι τῶν κατὰ τὸ μνημόσυνον τοῦτο. Συγχαίροντες δὲ τοῖς Τηνίοις διὰ ταῦτα τὰ εὐγενῆ τῆς φιλοπατρίας τῶν αἰσθημάτων, καὶ διὰ τὴν τιμὴν ἣν ἀπέδωκαν πρὸς τὸν ἐνδοξὸν Ναύαρχον Κανάρην, τὸν γενικὸν τούτον πολίτην τῆς Ἑλλάδος, δημοσιεύομεν ἤδη καὶ τὰ κατὰ τὸ μνημόσυνον τοῦτο λαβόντα χώραν ἐγγράφα καὶ τηλεγραφήματα, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸν αἰδιδίμον ἄνδρα καὶ τοὺς οἰκείους αὐτοῦ.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Δήμου Τηνίων

Συγκείμενον ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων μελῶν καὶ προεδρευόμενον παρὰ τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Ἰωάννου Γαζῆ, παρόντος καὶ τοῦ Δημαρχεῖοντος παρédρου κ. Α. Βασιλικοῦ, ἀναπληροῦντος τὸν ἀπόντα Δήμαρχον.

Συνεδριάσαν ἐκτάκτως ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ κατὰ πρόκλησιν τοῦ κ. Προέδρου.

Ἀκροασάμενον τοῦ κ. Δημάρχου ἐκθέσαντος ὅτι τὸ σπα-
ραξικάρδιον ἄγγελμα τοῦ αἰφνιδίου θανάτου τοῦ Ναυάρχου
Κωνσταντίνου Κανάρη, προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβου-
λίου, συνεκίνησεν οὐ μόνον πᾶσαν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν Ἑλληνι-
κὴν καρδίαν, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς φιλέλληνας καὶ θαυμα-
στάς τῶν κατορθωμάτων τοῦ θαλασσοῦ Γιγάντος, εἰς ὃν
κατὰ μέγα μέρος ἡ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ὀφείλει τὴν ἐκυτῆς
παλιγγενεσίαν. Ὅτι τὴν πανελλήνιον ταύτην συμφορὰν οἱ
ἡμετέροι συμπολίται βαρέως φέροντες ἐπιθυμοῦσι νὰ πράξω-
σιν ὅτι αὐτοῖς ἐφικτὸν πρὸς δημοσίαν ἐνδειξὴν τοῦ πενθους
αὐτῶν, καὶ ἐκδήλωσιν τῶν ἀλγεινῶν τούτων αἰσθημάτων
αὐτῶν εἰς τὴν χήραν καὶ τοὺς ἐπιζῶντας γόνους τοῦ κλει-
νοῦ τούτου υἱοῦ τῆς πενθοῦσης Ἑλλάδος.

Πρὸς πραγματοποιήσιν δὲ τοῦ πόθου τούτου τῶν Τηνίων
ῥητάς τε ἵνα τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐπιτελέσῃ δημοτε-
λεῖς μνημόσυνον ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ ἀναπαύσεως τοῦ
ἀσπίδου ἀνδρός, τὴν ἀνάλογον πρὸς τοῦτο δαπάνην ψφίζον
καὶ τὰ προσήκοντα ἐπὶ τῇ πενθίμῳ ταύτῃ τελετῇ ὀριζόμενον.
Σκεψάμενον ὅτι ἡ πρότασις αὕτη τοῦ κ. Δημάρχου εἶναι
δικαία καὶ ἑλληνοπρεπής, ἐπομένως δὲ ἀξία τῆς ὑπολήψεως
καὶ τοῦ σεβασμοῦ ὃν ἡ πόλις ἡμῶν ἐκτρέφει ὑπὲρ τοῦ αἰ-
μνίστου ἀνδρός

ἀποφαίνεται

Α.) Ἀποδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. Δημάρχου διὰ
τοὺς εἰρημένους λόγους καὶ χορηγεῖ αὐτῷ τὸ ἀπαιτούμενον
τῆς δαπάνης ποσὸν πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ ὧς εἴρηται μνημο-
σύνου.

Β.) Ὅριζει ἡμέραν μὲν τῆς τελέσεως τοῦ μνημοσύνου τὴν
πυρσελὴ Κυριακὴν (11 ἰσταμένου), τόπον δὲ πρὸς ἐπιτέλειαν
αὐτοῦ τὸν ἐνταῦθα Ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας.

Γ.) Εἰς τὸν κ. Δημάρχον ἀνατίθηναι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ
παρόντος ψφίσματος καὶ τῶν ἀπαιτούμενων πρὸς ἀξιοπρεπῆ
τῆς πενθίμου ταύτης πομπῆς διεξαγωγὴν, ἥτοι τὴν ἐπίσημον
πρόσκλησιν ἐν τῷ μνημοσύνῳ πασῶν τῶν ἐγγχωρίων ἀρχῶν
καὶ τοῦ Ἱεροῦ κλήρου, ὅστις κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην δεόν
νὰ παρακληθῇ νὰ συλλειτουργήσῃ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Εὐαγγελι-
στρίας μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐφημερίων, ἵνα ὅτι ἀξιοπρεπεστά-
τη γίνηται ἡ πένθιμος μνημόνευσις τοῦ Ναυάρχου τῆς Ἑλ-
λάδος Κωνσταντίνου Κανάρη.

Δ.) Εἰς τὸν κ. Δημάρχον Τήνου ἀνατίθηναι ἐπίσης τὴν
ἐντολὴν νὰ γνωστοποιήσῃ ἐπισήμως τὴν πένθιμον ταύτην
ἐνδειξὴν τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἡμετέρου Δήμου πρὸς τὸν
ἥρωα Κανάρη, εἰς τὴν σεβαστὴν χήραν καὶ τὰ ἀξιώματα
μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Ἐν Τήνῳ τῇ 9 Ἰβρίου 1877.

Ὁ Δημάρχων

Δ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον

ΙΩΑΝ. ΓΚΙΖΗΣ, Πρόεδρος.

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ν. ΜΠΩΝ.

ΕΜΜ. ΕΥΔΗΣ.

ΡΑΦΑΗΛ ΦΑΡΑΚΛΑΣ.

Γ. ΠΑΥΤΑΣ.

ΦΡ. ΧΑΤΖΙΡΗΣ.

Γ. ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΣ.

Ἀριθ.

Τῇ Σεβαστῇ Χήρᾳ τοῦ Ναυάρχου Κ. Κανάρη
κ. κ. Δεσποίνῃ.

Ὁ ἡμέτερος Δήμος τιμῶν ἑσσεὶ καὶ θαυμάζων τὸν γεν-
ναῖον πρόμαχον τῆς Πατρίδος, Κ. Κανάρη, τὸν μεγάλιστον
ἡμῶν σύζυγον, βαρυνθέντα ἤκουσε τὸν Πανελληνίῳ συμφορᾷ
ἰσοστάσιον θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Ναυάρχου καὶ πρωθυ-
πουργοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ δὴ τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Δήμου,
φύρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν θαλάσσιον Γίγαντα ἀπατίνον,
ἐσπευσε νὰ ἐκδώσῃ τὸ ὧδε συνημμένον ἐπίσημον ψήφισμα,
δι' οὗ πάνδημον ἐτελέσθη μνημόσυνον σήμερον, προεξάρχον-
τος ἄπαντος τοῦ Ἱεροῦ κλήρου, εἰς τὸν κατὰ τὴν πόλιν ταύ-
την περιώνυμον Ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας.

Τοῦτο ἀγγέλλοντες Ὑμῖν καὶ τὰ συλλυπητήρια τῶν Τη-
νίων ἐπὶ τῇ Ἑθνικῇ ταύτῃ συμφορᾷ διαβιβάζοντες πάσῃ τῇ
πενθοῦσῃ οἰκογενείᾳ τοῦ μεγαθύμου ἥρωος, διατελοῦμεν με-
τὰ σεβασμοῦ βαθυτάτου.

Ἐν Τήνῳ τῇ 11 Ἰβρίου 1877.

Ὁ Δημάρχων

Δ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Δημ. Συμβουλίου
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΖΗΣ.

Τῇ Χήρᾳ Κ. Κανάρη.

Ὁ Δήμος Τήνου συμμεριζόμενος τὸ πένθος ὑμῶν ἐπὶ τῷ
θανάτῳ τοῦ ἥρωος ἡμετέρου συζύγου Κ. Κανάρη, ἐτέλεσε
σήμερον δημοτελεῖς μνημόσυνον, τεκμήριον ἀγάπης καὶ σε-
βασμοῦ τῷ μεγαθύμῳ Ἀνδρὶ ἐνδεικνύμενος.

Ἐν Τήνῳ τῇ 11 Ἰβρίου 1877.

Ὁ Δημάρχων Τήνου

Δ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ.

Αὔριον τελεῖται ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ Ἱερῷ
Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν
τῶν ἀειμνήστων ἱδρυτῶν τοῦ Ὁρφανοτροφείου τῶν ἀδελ-
φῶν Μπαμπαγιώτου,

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ καὶ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν αὐτοῦ.

Τούτου ἕνεκα παρακαλοῦνται πάντες οἱ Συμπολίται
νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν κατὰ τὴν θεῖαν λει-
τουργίαν, ὅπως ἐνώσωσι τὰς πρὸς τὸν Ὑψίστον δεήσεις
τῶν μετὰ τῶν ὀρφανῶν καὶ ἡμῶν.

Ἐρμούπολις, 13 Σεπτεμβρίου 1877.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὁρφανοτροφείου

τῶν Ἀδελφῶν Μπαμπαγιώτου

Ἡ ἐπισκοπικὴ Ἐπιτροπὴ Σύρου καὶ Τήνου

Ὁ Νομάρχης τῶν Κυκλάδων.

Ὁ Δημάρχος Ἐρμούπολεως.

Ὁ Γυμνασιάρχης Σύρου.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑποκαταστήματος
τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα τῆς «Παρόπης».

Μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπο-
στρατείας μου ἀνέλαβον πῇν φρονήσει τοῦ καταστήματος τοῦ
ἀτμοκαυρωμύλου τοῦ κ. Ν. Κεχαγιᾶ καὶ ὡς τοιοῦτος διετέ-
λεσα ἐν αὐτῷ ἐπὶ 21 μηνῶν ἐκτελέσας ἐντίμως τὸ καθήκον
μου, ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἀποχωρήσει δὲ πρό τινας ἐκ τῆς ὑπη-
ρεσίας ταύτης μετ' ἄλλων, παυθέντων ἕνεκα τῆς στερήσεως
σιτηρῶν καὶ ὡς ἐκ τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν περιστάσεων κτλ.
ὀφείλω κατὰ καθήκον νὰ ἐκφράσω δημοσίᾳ τὴν ἀπειρον εὐ-
γνωμοσύνην μου εἰς τὸν ἀξιώσιμον κ. Ν. Κεχαγιᾶν, κτήτο-
ρα, ἰδιοκτήτην καὶ διευθυντὴν αὐτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ εὐγε-
νεστάτην συμπεριφορὰν του καὶ τὴν ὄντως πατρικὴν εὐμε-
νειάν του, ἐφ' ὃ καὶ παρακαλῶ τὸν Ὑψίστον Θεὸν νὰ δώσῃ
αὐτῷ ἀνελπίστον παρκαμύδιον πρὸς ἀνακούφισιν τῆς μέχρι

τοῦδε ἕνα καὶ τοῦ χάρινος καταβιβρωσκούσης αὐτὸν ἀπαρ-
μυθῆτου θλίψεως.

Δέξαθε παρακαλῶ τὴν διαθεβαίωσιν κλπ.

Ἑρμούπολις τῇ 10 Ἑβρίου 1877.

Κ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

ἀπόστρ. ἀνθυπομ.

Σ. Σ. Π. Ὁ ἀρμόδιος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός, φρο-
νόμενος ὅτι θέλει ἀναμνησθῆ τοῦ ἀκμαίου τούτου καὶ ἱκανω-
τάτου στρατιωτικοῦ, ἐν ἡμέραις καθ' ἃς ἡ πατρίς ἔχει χρεῖαν
ἀξιωματικῶν ἱκανῶν καὶ εἰδημόνων τῶν καθηκόντων τῆς
χωροφυλακῆς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφ' ἰχθέντα ἐνταῦθα.

ΑΘΗΝΑΙ, 12/24 Σεπτεμβρίου, ὥρα 1.20 π. μ.

Ζήτημα πρωθυπουργοῦ λυθῆσεται ἐντὸς τῆς ἐβδομά-
δος. Πρωθυπουργός λέγεται ὁ κ. Μέλξης.

Οἱ Τούρκοι τὴν ἐνάτην Σεπτεμβρίου ἐπαναπροσέβαλον
τὴν Σίπκην καὶ τὴν Χείρσοβαν ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 12/24 Σεπτεμβρίου, ὥρα 6.20 μ. μ.

Ἡ νίκη τῶν Τούρκων εἰς Βιέλαν δὲν ἐπεβεβαιώθη.
Τὸ ἐναντίον φαίνεται ὅτι αἱ πρῶται προσβολαὶ τῶν
Τούρκων ἀπέτυχον. Πρόκειται ὁ Σεφκέτ νὰ ἐνισχύσῃ
τὸν Ὀσμάν διὰ πολεμοφροδίων.

ΑΘΗΝΑΙ, 13/25 Σεπτεμβρίου, ὥρα 1.30 π. μ.

Λονδίνον. Ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς κατετροπώθη καταδιω-
χθεὶς.

Εἰς Βόλον ἔφθασαν ἐκ Σμύρνης 1,200 ζεῖμπέκαι οὗ-
τοι καὶ οἱ γκέιμιδες δροῦσι καὶ ἀτιμάζουσι τοὺς χρι-
στιανικοὺς Βόλου, Αλξίσης καὶ τῶν περὶ χωρίων.

Αἱ ἐν Πλεύνᾳ διάφοροι συγκρούσεις εὐνοϊκαὶ τοῖς
Ῥώσσοις.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 13/25 Σεπτεμβρίου, ὥρα 12.50 μ. μ.

Ἡ ἐκλογή πρωθυπουργοῦ λέγεται ἀνατεθεῖσα τῷ
Βασιλεῖ.

Προσβολὴν Τούρκων κατὰ Τσαϊλόννας ἀπέκρουσαν οἱ
Ῥῶσοι νικηφόρως, φρονέουσιντες χιλίους καὶ τραυματί-
σαντες ἱσαριθμούς.

Οἱ Μαυροβουνιώται ἐκύκλωσαν τὸ Γάτσκον (φρούριον
παρὰ τὴν Ἑρζεγοβίην).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Μετὰ λύπης πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα
τῆς Ἑλλάδος ἤρνηθη νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν Δήμον Ἑρμου-
πόλεως τὸ διὰ δημοτικὰ ἔργα ψηφισθὲν δάνειον ἐκ 200,
000 δραχμῶν μὲ τόκον 8 0/0 ἐτησίως, ἐπὶ τῷ λόγῳ
ὅτι, γενικοῦ ληφθέντος παρ' αὐτῆς μέτρου περὶ διακο-
πῆς τῶν εἰς δάνεια παροχῶν, δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ
ἐξαιρέσιν διὰ τὸν Δήμον Ἑρμουπόλεως. Ἀγνοοῦμεν κα-
τὰ πόσον δικαίαν εἶνε ἡ συνάδει πρὸς τὸ συμφέρον τῆς
Τραπεζῆς ἡ ἀρνήσις τοῦ νὰ παραχωρήσῃ δάνειον εἰς τὸν
ὀρθῶς σκεπτομένην ἡ Τράπεζα καὶ κατανοοῦσα τὸν ἱερὸν
σκοπὸν τοῦ Δήμου ὅπως δώσῃ ἐργασίαν εἰς πλῆθος πε-
νητῶν νὰ συντελέσῃ καὶ αὕτη ὑπὲρ τοῦ θεαρέστου ἔργου
τῆς παροχῆς τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως εἰς πολυαριθ-
μους οἰκογενεῖας τῶν ἐργατῶν. Ἦδη, κατὰ τὰ ἐψηφι-
σμένα τὸ δάνειον ζητηθήσεται παρ' ἰδιωτῶν ἐπὶ τόκῳ
9 τοῖς 0/0 λίαν ὠφελίμῳ κατὰ τὰς παρούσας περιστά-
σεις καὶ ἀσφαλεῖ.

— Λυπηρὸν συμβὰν συνέβη κατ' αὐτὰς ἐν τῇ πόλει
μας. Μαύρη τις γυνή, χήρα, ὅπως κατορθώσῃ τὴν ἐκ-
τροφὴν τέκνου τῆς, ἀθεμίτως συλληφθέντος, προσέλαβε
ὡς ἱατρὸν ἑτέραν γυναῖκα Κοτσιφίναν καλουμένην, ἥτις
ἔδωκεν αὐτῇ φάρμακα τοιαῦτα οἷα τὴν ἐθανάτωσαν.
Ἡ ἀρμόδια ἀρχὴ καθήκον ἀπαραίτητον ἔχει ὅπως μὴ
ἐπιτρέπῃ εἰς τοιαύτας γυναῖκας νὰ ἐπαγγέλονται τὸν
ἱατρὸν καὶ γίνονται πρόξενον τοιούτων δυστυχημάτων.

— Ἑτερον δυστύχημα συνέβη τὴν πρωτὴν τοῦ πα-
ρελθόντος σαββάτου εἰς τὸν συμπολίτην μας κ. Μικὲν
Γ. Λέστον, πληγωθέντα κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν διὰ σφαι-
ριδίου κηρυγετικοῦ ὅπλου ἐν τῇ ἐξοχῇ Ποσειδωνίας, ὑπὸ
τοῦ κ. Σ. Παπαϊωάννου. Κατ' ἔτος σχεδὸν συμβαίνουναι
τοιαῦτα δυστυχήματα, διότι ἡ ἀρμόδια ἀρχὴ δὲν ἐπα-
γρυπνεῖ ὥστε οὐδεὶς νὰ ἐξέρχεται πρὸς κηρυγεσίαν ἀνευ
τῆς ἀπαιτουμένης ἀδείας· ἂν δὲ τοῦτο ἐπραττε οὐ μόνον
τὸ δημόσιον ταμεῖον μεγάλως θὰ ὠφέλει, ἀλλὰ καὶ ἡ
πληθὺς τῶν κηρυγῶν ἤθελε περιορισθῇ καὶ δὲν θὰ συνέ-
βαινον συχνὰ τοιαῦτα δυστυχήματα, τὰ δὲ κτήματα
τῶν πτωχῶν Συρίων θὰ ὑφίσταντο ὀλιγωτέρας ζημίας.

— Διὰ Βασιλικῆς διατάγματος διετάχθη ἡ σύστασις
τριῶν κακουργιοδικείων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἐφετερίου Ἀ-
θηνῶν, ἐδρεύοντα ἐν Ἀθήναις, Σύρῳ καὶ Ἀμφίση.

— Πρόεδρος τῶν ἐν Σύρῳ Συνέδρων διὰ Β. διατάγ-
ματος διωρίσθη ὁ τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν πρόεδρος κ.
Α. Βλάχος, ἀναπληρωτικὸς ὁ πρωτοδίκης κ. Ἰω. Ναοῦμ,
συνεδροὶ δὲ ὁ πρωτοδίκης κ. Κ. Δραγούμης καὶ ὁ πάρε-
δρος τῶν πρωτοδικῶν κ. Στυλ. Βάλληνδας δικηγόρος.

— Κατὰ τὴν «Ἑφημερίδα» τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλ-
θη ἐκ Λαρίσης ὅτι 200 περίπου βασιβοῦζοῦκοι ὤρμη-
σαν κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου ὅπως παραβιάσωσιν
αὐτὸ, ἀλλ' οἱ κλητῆρες τοῦ προξενείου προφθάσαντες
ἠσφάλισαν τὰς θύρας καὶ οὕτως οὐδὲν δυστύχημα ἐγέν-
ετο. Ὁ πρόξενος κ. Παλαμίδης μετὰ τὴν σκηρὴν ταύ-
την ἀπελθὼν εἰς τὸν Τούρκον διοικητὴν διεμαρτυρήθη.
Ὅμοιος διεμαρτυρήθη, ὡς ἐμάθομεν, καὶ ἡ ἡμετέρα κυ-
βέρνησις ἀπαιτήσασα τὴν προσήκουσαν ἱκανοποίησιν.

— Αἱ ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης
διετράχθη ἡ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελεῶν ἐξέλεξις
πάντων τῶν δικαστικῶν γραφείων.

— Ἐκ Βερολίνου τηλεγραφοῦσιν εἰς τὰ «Ἡμερήσια
Νέα» ὅτι συνεπεία τῶν νέων παραστάσεων τῆς Γερμα-
νίας καὶ τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Πύλιν ἡ ὀθωμανικὴ κυ-
βέρνησις συνέλαβεν ἐκ νέου καὶ ἐφυλάκισε τοὺς δολοφό-
νους τῶν σφαγῶν τῆς Θεσσαλονίκης.

— Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» ἐν Βελιγραδίῳ
ἔλαβεν ἐκ Τούργο-Σεβερίνου τὴν εἰδησιν ὅτι διαταγὴ ἐ-
δόθη εἰς τὸν δήμαρχον νὰ κάμῃ τὰς ἀναγκαίας παρα-
σκευὰς διὰ τὴν ἀφιξίν 50,000 Ῥώσων, οἵτινες θὰ δια-
βῶσι τὸν Δούναβιν καὶ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Σερβίαν· θὰ
διευθυνθῶσι δὲ ἐναντίον τοῦ Βυδινίου καὶ τῆς Σόφρας ἐν
ᾧ οἱ Σέρβοι θὰ τοποθετήσωσιν σῶμα ἐπιτηρητικὸν ἐπὶ
τοῦ Δρίνου ποταμοῦ.

— Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Κων/πόλεως, ἐν Σου-
λινᾷ ἀναμείνετο ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν ἐπιθέσις διὰ ξηρᾶς
καὶ διὰ θαλάσσης.

— Κατὰ τὸν Παρισινὸν «Χρόνον», ὁ ἐν Πλεύνᾳ
τουρκικὸς στρατὸς κατέχει λίαν ὀχυρὰς θέσεις, καὶ φαί-
νεται ὅν εἰς κατάστασιν νὰ τὰς ὑπερασπίσῃ, ὥστε
εἶναι ἀδύνατον νὰ προῖδῃ τις τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα
τῆς πολιορκίας.